

۲۴ نکته‌ی تربیتی از
زندگی حضرت عیسی(ع)

پیامبری که به آسمان رفت

- بشارت تولد مسیح به مریم، دختر عمران
- بارداری مریم به شکل معجزه‌گونه و اسرارآمیز
- تولد مسیح و مخالفت نزدیکان و نکوهش مریم توسط آنان
- پیامبری و نبوت عیسی(ع) با معجزه‌های متعدد و بشارت به پیامبر موعود
- همراهی حواریون با عیسی(ع)
- توطئه‌ی یهودیان و به اشتباه گرفتن فرد دیگری به جای عیسی(ع) و به صلیب کشیدن وی
- عروج حضرت عیسی(ع) به آسمان

فرشته‌ها و مریم

[به یاد آور] زمانی را که فرشته‌ها به مریم گفتند: «ای مریم! همانا خداوند تو را برگزید و پاکیزه ساخت و بر زنان جهان برتری داد.» (آل عمران: ۴۲)

● فرشته‌ها با غیر پیامبران سخن می‌گویند. (فرشته‌ها به مریم گفتند).

● رتبه‌ی وجودی زن به قدری است که خداوند به او پیام می‌فرستد (فرشته‌ها به مریم گفتند).

دور از دیگران

«آن‌گاه دور از دیگران برای خود پرده‌ای قرار داد. در این هنگام ما [روح‌القدس] روح خود را به سوی او فرستادیم. پس به شکل انسانی راست‌قامت بر او نمایان شد» (مریم: ۱۷)

● برای نیایش باید مکانی خلوت برگزید. (آن‌گاه دور از دیگران برای خود پرده‌ای قرار داد).

● نیایش زمینه‌ی نزول الطاف الهی است (... برای خود پرده‌ای قرار داد... روح خود را به سوی او فرستادیم).

● داشتن حجاب برای بانوان ارزش است (دور از دیگران برای خود پرده‌ای قرار داد).

● فرشته‌ها قادر به تغییر ماهیت (به شکل انسان) هستند. (پس به شکل انسانی راست‌قامت بر او نمایان شد).

● تربیت باید گام‌به‌گام و تدریجی باشد. خداوند نخست داستان تولد یحیی را از پدر و مادری پیر تقبل می‌کند و سپس تولد عیسی(ع) را بدون داشتن پدر (... بر او نمایان شد).

● قدرت و اراده‌ی خدا در چارچوب وسایل و علل، محدود نیست، بلکه بر آن‌ها غالب است (... روح خود را به سوی او فرستادیم. پس به شکل انسانی راست‌قامت بر او نمایان شد).

تصویرگر: نسیم نوروزی

به خدا پناه می‌برم

[مریم به آن فرشته] گفت: «همانا من از تو به خدای رحمان پناه می‌برم، اگر پرهیزکاری [از من دور شو]».

[فرشته] گفت: «همانا من فرستاده‌ی پروردگار توأم [و آمده‌ام] تا پسری پاکیزه به تو ببخشم».

[مریم] گفت: «چگونه ممکن است برای من فرزندی باشد، در حالی که نه بشری با من تماس گرفته و نه من بدکاره بوده‌ام؟» (مریم: ۲۰-۱۸)

- افراد پاکدامن از احساس احتمال گناه به خود می‌لرزند و به خدا پناه می‌برند (من از تو به خدای رحمان پناه می‌برم).
- بهترین پناه انسان رحمت الهی است (به خدای رحمان پناه می‌برم).
- استعاضه (پناه بردن به خدا) یکی از سفارش‌های خدا به پیامبران است. (به خدای رحمان پناه می‌برم).
- به حریم افراد نباید سرزده وارد شد (من از تو به خدای رحمان پناه می‌برم).

این کار بر من آسان است

[فرشته‌ی الهی] گفت: «مطلب همین است. پروردگارت فرمود: این کار بر من آسان است [که پسری بدون پدر به تو عطا کنم] تا او را برای مردم نشانه و رحمتی از خود قرار دهیم و این کاری شدنی و قطعی است. پس مریم [به عیسی] باردار شد و با وی در مکانی دور خلوت گزید.

آن‌گاه درد زایمان او را به سوی تنه‌ی درخت خرمایی کشاند [تا تکیه دهد. از شدت ناراحتی] گفت: «ای کاش پیش از این مُرده و فراموش شده بودم!» (مریم: ۲۳-۲۱)

- معجزه (انجام کارهای خارق‌العاده) از شئون ربوبیت خداوند و در مسیر تربیت انسان است.
- وجود حضرت عیسی رحمت است، زیرا مایه‌ی ترویج ایمان به خدا و هدایت انسان‌هاست (رحمتی از خود قرار دهیم).

غم مخور!

«پس [عیسی در شکم] از سمت پایین پایش او را صدا زد که غم مخور! همانا پروردگارت زیر [پای] تو چشمه‌ی آبی روان ساخت. شاخه‌ی این نخل را به سوی خود تکان ده [تا] رُطب تازه بر تو فرو ریزد» (مریم: ۲۴ و ۲۵).

- الهامات غیبی راهگشای انسان در هنگام اضطراب است (او را صدا زد).
- در سخت‌ترین شرایط نیز باید امیدوار بود و تلاش کرد (غم مخور).
- آرامش بر تغذیه مقدم است (غم مخور... رطب تازه بر تو فرو ریزد).

روزی سکوت

«پس [از آن رطب] بخور و [از آب نهر] بنوش و چشم‌ت را [به داشتن فرزندی چون عیسی] روشن بدار. پس اگر کسی از آدمیان را دیدی [که درباره‌ی نوزاد می‌پرسند، با اشاره] به آنان بگو: من برای خداوند رحمان روزی سکوت نذر کرده‌ام، بنابراین امروز با هیچ انسانی حرف نخواهم زد» (مریم: ۲۶).

- فرزند عامل نور چشم و امیدواری انسان به الطاف الهی است (چشم‌ت را روشن دار).
- بهترین غذا آن است که با آرامش و شادی همراه باشد (پس بخور و بنوش و چشم‌ت را روشن دار).

در آغوش مادر

«پس مریم در حالی که نوزادش را در آغوش گرفته بود، او را به نزد بستگان خود آورد. گفتند: «ای مریم! به راستی کار بسیار ناپسندی مرتکب شده‌ای. ای خواهر هارون! پدرت مرد بدی نبود و مادرت [نیز] بدکاره نبود» (مریم: ۲۷ و ۲۸).

- حقیقت را باید گفت، اگرچه باعث ناراحتی و تهمت زدن شود (پس مریم در حالی که نوزادش را در آغوش گرفته بود، او را به نزد بستگان خود آورد).
- قضاوت مردم معمولاً عجولانه، سطحی و براساس نشانه‌های ظاهری است، نه واقعیت‌ها (به راستی کار بسیار ناپسندی مرتکب شده‌ای).
- یکی از شیوه‌های تربیت، توجه دادن فرد به فضیلت‌های نیاکان و خانواده‌های اوست (ای خواهر هارون).
- معمولاً از خانواده‌ای سالم و صالح انتظار فرزند سالم و صالح است (ای خواهر هارون! پدرت مرد بدی نبود و مادرت [نیز] بدکاره نبود).

